

FONT-RÚBIA

Com s'ha dit, ara ben poc en podem observar, d'aquesta font. Els joncs delaten encara certa humitat, però el nivell freàtic actual no dona el fruit que donava, no fa pas massa anys. La terra s'observa vermella al marge del camí i un pot comprendre que el camí, en aquest punt, sempre era un fangar roig, on el bestiar s'hi parava a llepar els pèlags i els traginers l'esquivaven. Un punt així al pas de la Carrerada ve s'havia d'anomenar de manera singular, i el que són les coses, l'èxit del topònim ha transcendit insospitadament per aquesta dèria de donar nom a totes les coses que casa amb aquesta dèria de buscar-ne tots els orígens.

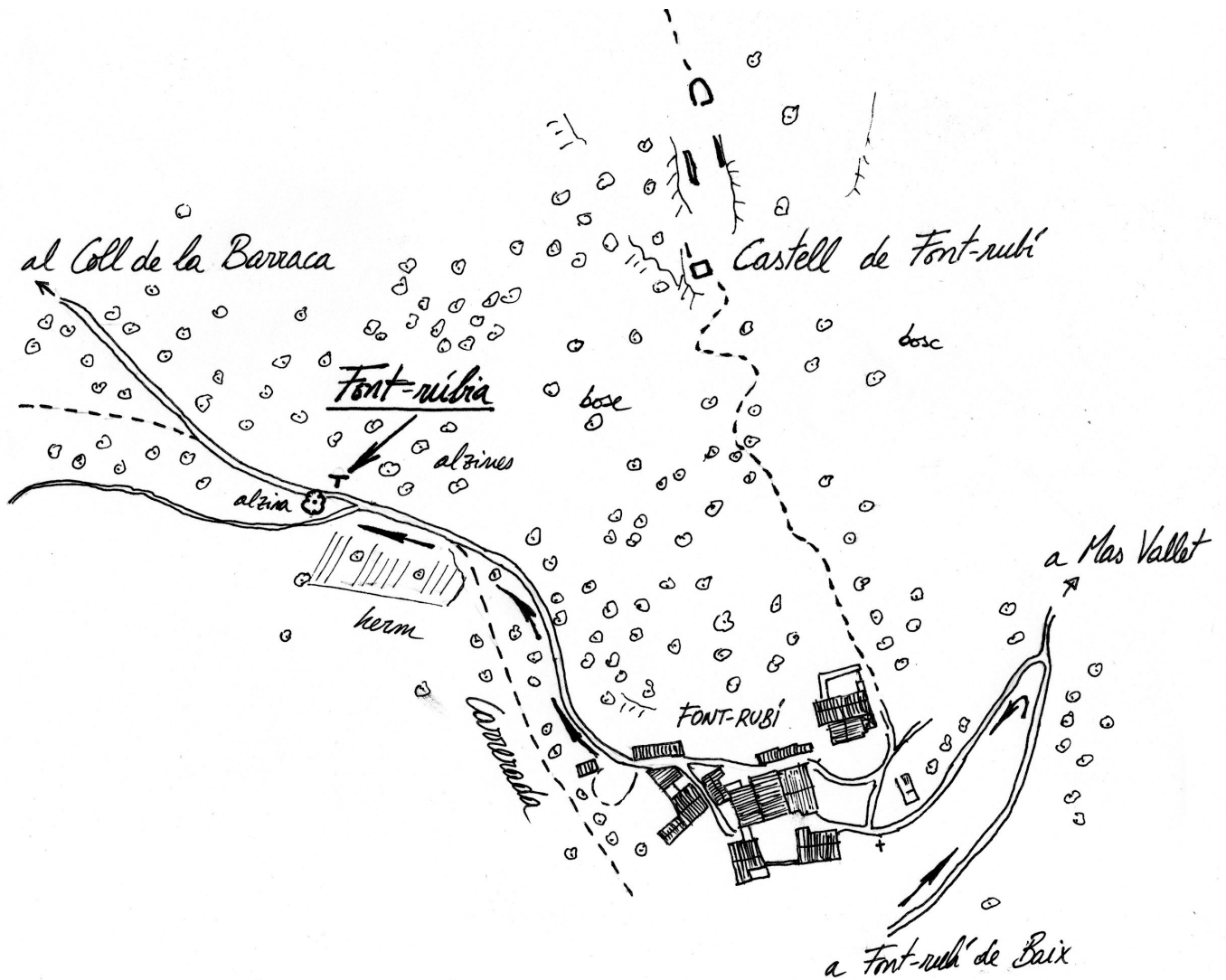
Nota de l'autor: L'historiador Salvador Llorac la dona per desapareguda i raó no ni falta, però preguntant amb veïns que van viure la seva infantesa abans de la Guerra Civil a Font-rubí han portat a noves conclusions. Concretament, el Josep Galimany i Galimany ens va portar al punt exacte, l'indret que ell sempre havia sentit anomenar Font rúbia, font Vermella o la font roja i que a més eren conscients de la llegenda sobre l'origen del nom municipal. I en cap cas, afirma, la Bassa Pudenta rajava tèrbola ni s'havia anomenat Font-rúbia.

Història:

La Font-rúbia és, possiblement, la font més afamada i d'arrels més antigues del terme. Possiblement, ja atenia al bestiar assedegat que circulava per la Via Mercadera molt abans que s'hi assentessin els primers font-rubinencs, segurament utilitzada pels comerciants i pastors que hi passaven. El seu topònim, Font-rúbia (fonte rubeam), es va fer extensiu al castell i més tard a tot el municipi. El primer document que esmenta el nostre terme data del 22-8-956. Aquest document recull la venda d'uns terrenys al terme de Lavit, en les afrontacions s'esmenta "Fonte rubea". L'origen d'un assentament de població data d'uns quants anys abans, a finals del segle IX. Fou en aquesta època en què es creu que es va construir la primera etapa del Castell de Font-rubí (el Castellot). Fins aquelles dates el territori penedesenc restava pràcticament despoblat atemorit per les ràtzies sarraïnes. Tan sols els mercaders creuaven les vies de pas obligat, com ara la Carrerada. Aquesta font d'aigües rogenques, doncs, va sobreixir aigua durant mil dos-cents anys fins que s'assecà a principis del segle XX. Es diu que les aigües roges servien per regar, pel bestiar i poca cosa més. Tot i que se'n desconeix l'existència d'estructures vinculades com ara galets, recs o safareigs, ningú en recorda cap i n'afirmen el seu estat natural. Actualment, els historiadors l'havien donada per desapareguda, i la versió oficial així ho confirmava, tot i que ben segur molts veïns la tenien present. S'ha confós també amb la Bassa Pudenta. Tot i que en un miler d'anys moltes coses poden haver canviat, els més grans comenten que sempre han sentit anomenar la Font-rúbia el que fa uns anys era un rajolí permanent d'aigua tèrbola que entollava el camí i que sorgia del marge. Ben poc espectacular tot plegat, potser ens toca a nosaltres dignificar l'indret per històric i emblemàtic.

Com arribar-hi:

Tot i que els historiadors la donen per desapareguda, és relativament fàcil d'arribar-hi. Desgraciadament, però, ben poca cosa en veurem. Hem de partir de l'antic nucli de Font-rubi, si agafem com a referència la gran creu que hi ha al peu del camí, hem de partir en direcció al Coll de la Barraca. Passarem per sota de l'arcada de Can Fàbregues on ens apareix una esplanada i dues cases adossades al davant. Cal vorejar les cases deixant-les a mà esquerra, tot seguint el camí principal. Havent sortit ja del nucli de Font-rubi, es pot observar a l'esquerra, sota el camí una fondalada, on i discorre un petit torrent sec. Aquest torrent és en realitat l'antiga Carrerada. Encara que costi de creure, a principis del segle XX els carros remuntaven per aquí el camí, tot fent drecera, evitant així passar pel nucli de Font-rubi, més endavant veurem que ve a topar amb el camí que seguim. Continuarem i trobarem a l'esquerra un camí que marxa avall, pocs metres més endavant, a la mateixa marjada hi ha una alzina, doncs just enfront, a la cuneta contrària, hi neixen alguns joncs on, després de més d'un miler d'anys de servei, la Font-rúbia ha estat engolida pel temps.

Autor de la Fitxa: Marc Galimany

Consulta el QR per més informació

